

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010170
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8320010170.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.09.2020 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku na podklade odvolania prokurátora z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/29/2020 zo dňa 20.05.2020 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku obžalovaného F. P. - nar. XX.XX.XXXX v P., bytom P., E.. X. L. XXXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVV Košice od 12.01.2020

u z n á v a v i n n ý m , ž e

- dňa 12.01.2020 v čase okolo 03.20 hod. pod vplyvom alkoholických nápojov v internetovej kaviarni Queens na ulici Hviezdoslavovej 1999 v meste Snina, po predchádzajúcej slovnej potýčke s U. B., toho od chrbta napadol sklenenou fľašou od piva, ktorou ho udrel do oblasti hlavy v hornej časti, čím mu spôsobil zranenie, a to otras mozgu, tržne zmliaždenú ranu v oblasti temena a záhlavia a rezné rany na ľavom predlaktí s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu 11 dní,

t e d a

- na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil hrubej neslušnosti tým, že napadol iného a spáchal uvedený čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,
- inému úmyselne ublížil na zdraví,

t ý m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, a za to mu u k l a d á

podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Tr. zákona ú h r n ý trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnást') mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre účely výkonu uloženého trestu z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému U. B., nar. XX.XX.XXXX v P., trvale bytom B. XXXX/X, P., škodu vo výške 1.013,- (tisíctrinásť) eur.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/29/2020 zo dňa 20.05.2020 bol obžalovaný F. P. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), e) Tr. zákona s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 12.01.2020 v čase okolo 03.20 h pod vplyvom alkoholických nápojov v internetovej kaviarni Queens na ulici Hviezdoslavovej 1999 v meste Snina, po predchádzajúcej slovnej potýčke s U. B., toho od chrbta napadol sklenenou fľašou od piva, ktorou ho udrel do oblasti hlavy v hornej časti, čím mu spôsobil zranenie, a to otras mozgu, tržne zmliaždenú ranu v oblasti temena a záhlavia a rezné rany na ľavom predlaktí s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života po dobu 11 dní, pričom konania sa dopustil aj napriek tomu, že trestným rozkazom OS Humenné sp. zn. 3T/41/2018 zo dňa 27.04.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.06.2018, bol odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona,

za čo mu bol podľa § 364 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému U. B. škodu vo výške 1.013,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného dňa 26.05.2020. V dodatočne predložených dôvodoch po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že sa nestotožňuje so závermi súdu, pokiaľ konanie obžalovaného F. P. kvalifikované v obžalobe ako pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 k § 155 ods. 1 Tr. zákona súd kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, a to s poukazom na spôsob útoku, neprimeranosť reakcie obžalovaného, ale najviac vzhľadom na miesto, na ktoré viedol jeho úder (časť hlavy poškodeného), pričom podľa súdu obžalovaný konal v úmysle „zneškodniť“ poškodeného - teda ublížiť obeti útoku na zdraví, pritom poukázal na potýčku obžalovaného s poškodeným, ktorá sa odohrala pred bývalou priateľkou obžalovaného, a tiež na závery znaleckého dokazovania, že napadnutie poškodeného spočívalo v jednom údere do temennej oblasti hlavy poškodeného, ktoré obžalovaný nevedol maximálnou silou. Intenzita útoku bola silná v jej dolnom pásme. Súd zdôraznil, že znalec označil pri výsluchu zranenie za nie závažné. Podľa súdu obžalovaný nemal v úmysle spôsobiť poškodenému U. B. ťažkú ujmu na zdraví. Útoiaci predmet fľašou súd označil ako krehký.

Pre naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví v zmysle § 155 Tr. zákona, sa zo strany páchatel'a vyžaduje úmyselné konanie spočívajúce v spôsobení inému ťažkú ujmu na zdraví. Z hľadiska úmyslu spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví stačí zistenie, že páchatel' vedel, že svojím konaním môže tento ťažší následok spôsobiť a bol s tým uzrozmeneý. Na také uzrozmeneie z dôkazného hľadiska možno usudzovať najmä z povahy použitej zbrane, zo spôsobu vykonávania útoku a jeho intenzity a najmä z toho, proti ktorej časti tela útok smeroval, ako aj z pohnútky činu a z okolností, ktoré násilníckemu konaniu zo strany páchatel'a predchádzalo, okolnosti, za ktorých sa skutok stal, a tiež z toho aké nebezpečenstvo pre napadnutého hrozilo.

V zmysle § 14 ods. 1 Tr. zákona, pokusom trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k jeho dokonaniu, ak páchatel' uskutočnil konanie opísané v skutkovej podstate trestného činu, ktoré však nevedlo k spôsobeniu následku, ktorý daná skutková podstata predpokladá, a teda v tom prípade k ťažkej ujme na zdraví. Aj keď obžalovaný F. P. spáchanie skutku nepoprel, avšak na hlavnom pojednávaní prehlásil opakovane, že poškodenému U. B. nechcel, nemal v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, na podklade výsledkov vykonaného dokazovania uvedené považuje z jeho strany za tendenčné, v snahe vyhnúť sa prísnejšiemu trestnému postihu.

Vypočutí svedkovia Peter B., B. B., F. S.B. J. I. K., označili správanie obžalovaného v bare Queens v Snine za nevhodné, nemiestne, pretože obťažoval hostí, správal sa vulgárne tak, že ho U. B. chytil

rukami a odtlačil od ich stola. K žiadnej väčšej potýčke medzi nimi nedošlo. Obžalovaný U. P., po tom, čo od stola odišiel, vzápätí o malú chvíľu z ničoho nič zozadu udrel sklenenou fľašou od piva poškodeného U. B., čo je zrejme aj z pripojeného CD nosiča, zo záberov o priebehu skutku. V tomto smere súd konštatuje v odôvodnení rozhodnutia, že obžalovaný konal v úmysle zneškodniť poškodeného. Zo strany poškodeného U. B. ale pritom nedošlo k žiadnemu fyzickému napadnutiu obžalovaného, a to ani v náznakoch.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva L. L. P. vyplýva, že poškodený U. B. kritického dňa utrpel zranenie v dôsledku úderu pivovou fľašou po hlavu s dobou liečenia v trvaní 10 - 14 dní. Útok zo strany páchatel'a bol podľa znalca vedený na životne dôležitý orgán - hlavu, ktorej obsahom vnútrolebečného priestoru je mozog a tento patrí medzi životne dôležité orgány ľudského tela. Ak by intenzita úderu vedená tupým predmetom širšej kontaktnej plochy /teda aj fľaše / na oblasť vlasatej časti hlavy bola veľkej sily, mohlo dôjsť k poraneniu pre život dôležitých orgánov - mozgu. Intenzita násilia na oblasť hlavy bola stredne silná v dolnom pásme. Intenzita vedeného /mechanizmu/ násilia závisí od kinetickej energie, ktorá po dopade na telo, útoiaci predmet sa mení na energiu mechanickú a táto je príčinou vzniku poranení. Čím je kinetická energia väčšia, tým je väčší vznik mechanickej energie. V danom prípade musela byť kinetická energia vyššia, keď sa pivová fľaša rozbila, ako napríklad, keď po údere sa nerozbije. Vzhľadom na vyššie uvedené s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný F. P. zaútočil na poškodeného U. B. v podstate bezdôvodne, nečakane - zozadu s pivovou fľašou, ktorou ho udrel do hlavy tak, že sa fľaša rozbila, pričom intenzita násilia na oblasť hlavy bola silná v jej dolnom pásme a tak došlo k ublíženiu na zdraví poškodeného U. B. s dobou liečenia v trvaní 10 - 14 dní, pričom, ak by sa jednalo o intenzitu úderu veľkou silou, mohlo dôjsť k poraneniu pre život dôležitých orgánov - mozgu. Z uvedených dôvodov preto navrhol po modifikácii návrhu krajským prokurátorom, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vo veci rozhodol sám rozsudkom tak, že obžalovaného uzná vinným z pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 k § 155 ods. 1 Tr. zákona a uloží mu primeraný trest. Súčasne navrhol rozhodnúť o nároku na náhradu škody.

K odvolaniu sa vyjadril aj obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné, ktorý v ňom namieta právne posúdenie skutku s poukázaním na spôsob útoku, neprimeranosť reakcie obžalovaného a najmä na miesto, na ktoré bol vedený úder. V zmysle ustálenej judikatúry, pri posudzovaní konania páchatel'a a jeho úmyslu, je potrebné prihliadať aj na povahu použitej zbrane, na spôsob vykonávania útoku a jeho intenzitu, na to, proti ktorej časti tela útok smeroval, ako aj na pohnútku činu a na okolnosti, ktoré násilníckemu konaniu zo strany páchatel'a predchádzali, na okolnosti, za ktorých sa skutok stal a tiež na to, aké nebezpečenstvo pre napadnutého hrozilo. Má za to, že zo žiadneho doteraz vykonaného dôkazu nevyplýval úmysel smerujúci k spôsobeniu ťažkej ujmy. Právny záver o tom, akú povahu má ujma na zdraví, možno urobiť len na podklade lekárskeho potvrdenia alebo znaleckého posudku (R 5/1995). Z vykonaného dokazovania vyplýva, že znalcom dokumentované zranenia, ktoré boli spôsobené poškodenému jeho konaním, majú povahu ublíženia na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zákona, pretože sa jedná o poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo určitú dobu liečenia a tým aj obmedzenie v obvyklom spôsobe života, podľa znaleckého posudku č. 02/2020, v trvaní 11 dní. V súlade s uvedeným súd správne skonštatoval, že obžalovaný chcel poškodenému spôsobiť ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zákona. Úvaha prokurátora, že v danom prípade išlo o pokus ťažkého ublíženia na zdraví, nemá oporu ani v znaleckom posudku, ani vo vykonanom dokazovaní. Pokiaľ ide o intenzitu útoku, súd správne poukázal na výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní dňa 20.05.2020 ktorý uviedol, že v tomto konkrétnom prípade bola intenzita vedeného násilia stredne silná pri dolnom pásme. Znalec tiež uviedol, že vzhľadom na intenzitu vedeného násilia by pravdepodobne nedošlo k závažnejšiemu poraneniu. To, či sa fľaša rozbila alebo nie, podľa názoru znalca, až takú dôležitú úlohu nezohráva. Zo súdno-lekárskeho hľadiska znalec vyhodnotil úraz ako stredne ťažký a z hľadiska dĺžky obmedzenia v obvyklom spôsobe života uviedol, že dobu 11 dní považuje za primeranú. Poranenia nevytvorili predpoklady pre vznik trvalých následkov. Znalec uviedol, že vzhľadom na smer a intenzitu vedeného násilia na telo poškodeného, nedošlo k vážnemu poraneniu pre život dôležitých orgánov (mozgu), s prípadným následným vznikom ťažkej ujmy na zdraví, prípadne smrti. Záverom uviedol, že ak by bola intenzita mechanickeho násilia vedená tupým predmetom širšej kontaktnej plochy na oblasť vlasatej časti hlavy veľkej intenzity, mohlo dôjsť k poraneniu pre život dôležitých orgánov - mozgu s následným prípadným vznikom ťažkej ujmy na zdraví, prípadne smrti. Znalec takisto poukázal, že vzhľadom na charakter jednotlivých poranení a

náročnosť liečby, zranenia poškodeného patria medzi ľahké poranenia a nespĺňajú charakter ťažkej ujmy na zdraví. Z jeho výpovede, výpovedí poškodeného aj svedkov vyplynulo, že s poškodeným mal pred incidentom priateľský vzťah. Takisto je dôležitou preukázanou skutočnosťou, že poškodeného udrel iba raz a v útoku ďalej nepokračoval. Takisto z časovej následnosti priebehu deja bolo preukázané, že si útok na poškodeného vopred neplánoval, zaútočil spontánne, jednorázovo a v dôsledku predchádzajúcej hádky a s predmetom, ktorý mal momentálne pri ruke a navyše v stave opitosti. Aj keď prokurátor dôvodil, že bol útok vedený na životne dôležitý orgán, len zo samotnej skutočnosti, že bol útok vedený na hlavu, nemožno urobiť záver, že úmysel smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Vzhľadom na hore uvedené sa nestotožňuje s právnou kvalifikáciou skutku uvedenou prokurátorom v obžalobe, ani s odôvodnením odvolania prokurátorom, pretože vykonané dokazovanie neumožňuje prijať záver, že jeho konaním prišlo k naplneniu všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty žalovaného skutku podľa obžaloby. V prejednávanom prípade nedošlo najmä k naplneniu subjektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu, teda absentuje tu čo i len nepriamy úmysel v konaní vo vzťahu k následku o ktorý sa svojím konaním mal podľa obžaloby pokúsiť spôsobiť. Ak by aj pripustil, že v otázke úmyslu sú určité pochybnosti, aj po vykonaní dokazovania je potrebné ich vykladať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ v prospech obžalovaného.

Odvolací súd v rámci prieskumu procesného postupu konajúceho súdu nezistil žiadne zásadné porušenie práva na obhajobu, pretože konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie za splnenia zákonných podmienok, obžalovanému umožnil vyjadriť sa ku skutku, ktorý mu bol kladený obžalobou za vinu, ako aj k vykonaným dôkazom, umožnil mu navrhovať dôkazy, predložiť argumentáciu o zmiernení jeho viny v rámci záverečnej reči a posledného slova, pričom v konaní bol obžalovaný zastúpený obhajcom, ktorý uplatňoval jeho práva počas celého konania.

Konajúci súd vykonal dokazovanie podľa pravidiel stanovených procesným predpisom, preto o obsah dôkazov mohol opierať svoje skutkové zistenia. V odôvodnení napadnutého rozsudku je rozvedený obsah vykonaných dôkazov ako aj jeho hodnotenie, ktoré považuje odvolací súd za zodpovedajúce ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. zákona. Vzhľadom k tomu, že skutkové zistenia spochybňované odvolateľom neboli a odvolací súd sa stotožnil tak s hodnotením dokazovania, ako aj so skutkovými závermi ohľadne priebehu skutku, nepovažuje za potrebné opakovať hodnotenie dôkazov, ale odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Iba v stručnosti konštatuje, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva bez rozumných pochybností priebeh skutkového deja tak, že obžalovaný po požití alkoholu a po slovnom konflikte s poškodeným udrel sediaceho poškodeného zozadu sklenenou fľašou od piva do jeho hornej časti hlavy a tým mu spôsobil otras mozgu, tržne zmliaždenú ranu v oblasti temena a záhlavia a rezné rany na ľavom predlaktí, na ktoré poranenia sa poškodený liečil a súčasne počas liečby bol aj obmedzený v obvyklom spôsobe živote 11 dní.

Odvolací súd sa však nestotožnil so skutkovými závermi naplňajúcimi kvalifikačný znak ustanovený v § 364 ods. 2 písm. e) Tr. zákona „hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený“. Za predchádzajúce odsúdenie síce považuje tak odvolateľ, ako aj konajúci súd uznanie viny obžalovaného za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona s uložením peňažného trestu vo výmere 300,- eur na základe trestného rozkazu Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/41/2018 zo dňa 27.04.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.06.2018, avšak k tejto skutkovej okolnosti dokazovanie vykonané nebolo oboznámením sa s obsahom spisu, z ktorého by konajúci súd bol zistil, ak by postupoval v súlade so zákonom, že už v čase podania obžaloby nebolo možné na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného prihliadať.

Z obsahu súdneho spisu konajúceho súdu sp. zn. 3T/41/2018, s ktorým sa odvolací súd v rámci odvolacieho konania oboznámil, vyplýva, že obžalovaný F.. P. uložený peňažný trest vykonal dňa 10.01.2019.

Podľa § 92 ods. 2 Tr. zákona, ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm. b) až l), k zahladeniu dochádza ich vykonaním.

V § 32 Tr. zákona pod písm. d) je ustanovený ako druh trestu, ktorý môže súd uložiť páchateľovi, peňažný trest.

Podľa § 128 ods. 6 Tr. zákona, odsúdeným sa na účely tohto zákona rozumie páchatel', ktorý bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného. To neplatí, ak je odsúdenie zahladené.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení potom odvolací súd uzavrel, že na odsúdenie vo veci konajúceho súdu pod sp. zn. 3T/41/2018 u obžalovaného F. P. nemožno prihliadať, keďže sa naňho vzťahuje po vykonaní peňažného trestu fikcia neodsúdenia. Ak je odsúdenie zahladené, potom nemôže zakladať skutkovú okolnosť pre použitie vyššej trestnej sadzby. Táto zistená chyba opodstatňovala podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu, keďže sa týkala výroku o vine, na ktorý nadväzuje aj výrok o treste, či náhrade škody.

Odvolateľ namietal právne posúdenie konania obžalovaného, ktorým bola spôsobená ujma na zdraví a ktoré konajúci súd posúdil ako dokonaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, pretože podľa jeho presvedčenia ide o pokus zločinu ublíženia na zdraví s následkom ťažkej ujmy.

S týmto názorom odvolateľa sa odvolací súd nestotožnil predovšetkým z dôvodu, že z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by poukazovali na to, že obžalovanému v spôsobení ťažkej ujmy zabránili také okolnosti, ktoré by boli nezávislé od jeho vôle, čo sa napokon neodrazilo ani v skutkových zisleniach ustálených konajúcim súdom. Na tomto mieste ale odvolací súd považuje dať do pozornosti i to, že ani odvolateľ, ktorý podával obžalobu, v skutkových zisleniach neuviedol žiadne také rozhodné skutočnosti, ktoré zabránili obžalovanému v dokonaní žalovaného zločinu.

Pokusom, podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona, sa rozumie konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Konajúci súd pri právnom posúdení konania obžalovaného vychádzal predovšetkým zo spôsobu útoku, a to z miesta, na ktoré bol vedený útok, z použitej intenzity útoku, vzal do úvahy aj predmet, ktorým bol vykonaný útok, a v neposlednom rade prihliadal aj na to, či bolo vôbec možné vedeným útokom spôsobiť ťažší následok.

Priebeh skutkového deja nebol sporný a v rámci dokazovania bola znalecky, okrem iného, posúdená nielen intenzita útoku, ale aj možnosť spôsobenia iného následku, keďže útok bol vedený pivovou fľašou na oblasť hlavy. Znalec vypovedal, že útok síce smeroval na hlavu poškodeného s predmetom, ktorý je dôraznejším pri jeho použití spôsobiť inému aj ťažkú ujmu na zdraví, ale obžalovaný použil pri útoku stredne silnú intenzitu v dolnom pásme a keďže útok smeroval na takú časť hlavy, kde je lebka najtvrdšia, použitou intenzitou útoku spôsobil poškodenému stredne ťažké poranenia, ktoré si vyžiadali liečbu 11 dní.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom konajúceho súdu, že zo spôsobu vykonaného útoku nemožno vyvodit' úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví. Nad rámec dôvodov uvádzaných konajúcim súdom, si odvolací súd dovoľuje poukázať predovšetkým na to, že obžalovanému nič nebránilo útok smerovať aj na inú časť hlavy za použitia podstatne vyššej intenzity útoku, pretože útočil zozadu a náhle na poškodeného, ktorý útok nečakal a preto sa ani nemohol brániť, nikto z tam prítomných nezaregistroval, že obžalovaný ide zaútočiť na poškodeného, v dôsledku čoho obžalovaný vykonal útok na poškodeného s predmetom tak, ako ho chcel vykonať. Vzhľadom k tomu, že poškodený sa nemohol ani brániť, v útoku obžalovanému nebránila žiadna iná osoba a obžalovaný mal voľný prístup k poškodenému, pritom nenastali žiadne okolnosti, ktoré by mohli ovplyvniť zmiernenie použitej intenzity útoku majúcej vplyv na spôsobenie následku vykonaným útokom, došlo aj podľa názoru odvolacieho súdu k dokonaniu takého trestného činu, u ktorého bez pochyb je úmyselné zavinenie vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zákona dokázané tak ku konaniu, ako aj k spôsobenému následku.

Je síce faktom, že útok obžalovaného smeroval na hlavu, kde sa nachádza centrálny nervový systém - mozog, v prípade poškodenia ktorého by mohlo dôjsť k ťažkej ujme na zdraví, prípadne k smrti v závislosti od jeho poškodenia. V tomto smere vykonané dokazovanie znaleckým objasnením do úvahy prichádzajúcich následkov za použitia uvedenej intenzity útoku a útočiaceho predmetu však nepreukázalo, aby s istotou mohlo dôjsť aj k ťažkým následkom. Znalec sa vyjadril, že pre spôsobenie ťažších následkov by bolo potrebné použiť vyššiu silu útoku, čo znamená, že sila útoku a časť tela

na ktorú pôsobil útočiaci predmet zistenou kinetickou energiou, neboli spôsobilé vyvolať následok požadovaný zákonom. Výsledky dokazovania tak nepreukázali možnosť spôsobenia ťažšieho následku vedeným útokom a práve preto konanie obžalovaného nebolo možné posúdiť ako pokus zločinu ublíženia na zdraví s následkom ťažkej ujmy podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona. Samotná skutočnosť, že obžalovaný pri útoku na hlavu poškodeného použil pivovú fľašu, nemôže odôvodňovať úmysel obžalovaného spôsobiť poškodenému ťažkú ujmu na zdraví.

Z uplatňovaných odvolacích námietok odvolateľa je zrejmé, že odvolateľ právne posúdenie konania obžalovaného ako pokus ublíženia na zdraví s ťažším následkom opiera iba o použitie vyššej intenzity útoku, ktorá však reálne obžalovaným použitá nebola, čo nemôže zakladať prísnejšie posúdenie konania obžalovaného za niečo, čo nevykonan.

So zreteľom na uvedené, zistenia vo vzťahu k skutkovým zisteniam a k právnemu posúdeniu skutku odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a po úprave skutkových zistení, vypustiac z nich predchádzajúce odsúdenie obžalovaného vo veci konajúceho súdu vedenej pod sp. zn. 3T/41/2018, uznal obžalovaného vinným z prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pretože pri útoku použil zbraň, za čo pivovú fľašu je potrebné považovať, keďže je proti telu predmetom dôraznejším v zmysle § 138 písm. a) Tr. zákona.

Následne odvolací súd, keďže bol zrušený celý napadnutý rozsudok, po uznaní viny rozhodoval o uložení trestu obžalovanému. Postupoval tak podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona, keďže ukladal úhrnný trest za dva trestné činy a ukladal ho za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona, keďže zaň zákon umožňuje uložiť sankciu odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky oproti prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, u ktorého zákon stanovuje sankciu odňatia slobody na 6 mesiacov až 2 roky.

Okrem toho pri ukladaní trestu bolo prihliadané aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a oľutoval ju, avšak zohľadňovali sa dve priťažujúce okolnosti, a to, že sa ukladal trest za viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr. zákona a že obžalovaný už bol odsúdený pred spáchaním teraz prerokúvaného skutku podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože sa ho dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia určenej mu rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 2T/124/2018 zo dňa 31.01.2019, ktorým bol obžalovanému za prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 246 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na dobu 1 roka, pričom rozsudok sa stal právoplatným dňa 16.02.2019. Pri prevahe priťažujúcich okolností bolo namieste použiť sprísňovacie ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby, v posudzovanom prípade teda o 10 mesiacov, v dôsledku čoho po úprave dolnej hranice trestnej sadzby bolo potrebné obžalovanému ukladať trest v rozmedzí od 16 mesiacov do 3 rokov.

Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov, teda vo výmere uloženej aj konajúcim súdom, považoval i odvolací súd za trest primeraný k všetkým okolnostiam prípadu a k osobe obžalovaného, pričom takto uložený trest by mal zabezpečiť zákonom vymedzený účel trestu a predovšetkým viesť obžalovaného k jeho náprave v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona. Tento trest odňatia slobody bol ukladaný ako nepodmienený trest, pretože obžalovaný ho spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Sprísnenie ukladania trestu pri použití priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona a sprísňovacieho ustanovenia podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona umožňovalo odvolaciemu súdu podané odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný pre účely výkonu uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pretože doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol, v dôsledku čoho mal splnené podmienky pre takýto spôsob výkonu trestu.

Napokon odvolací súd rozhodol aj o uplatnenom nároku na náhradu škody tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému U. B. škodu vo výške 1.013,- eur, pretože poškodený si nárok na

náhradu škody uplatnil riadne a včas, škoda bola čo do základu preukázaná a jej výška v dôsledku znaleckého posúdenia náhrady za bolestné ohodnotená na 50 bodov, nebola sporná.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, po zrušení napadnutého rozsudku sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.